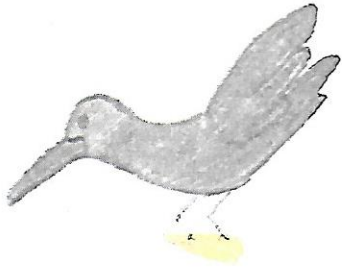

Κόραξ ποτὲ ἀρνάζει
μοῖραν τυροῦ

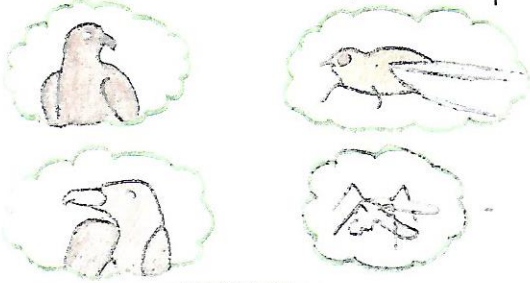
καὶ εἰς κοίλῃν φάραγγα
καταφεύγει.

Ἐνθαῦθα ἐπὶ δένδρου ἑκαθέζετο.

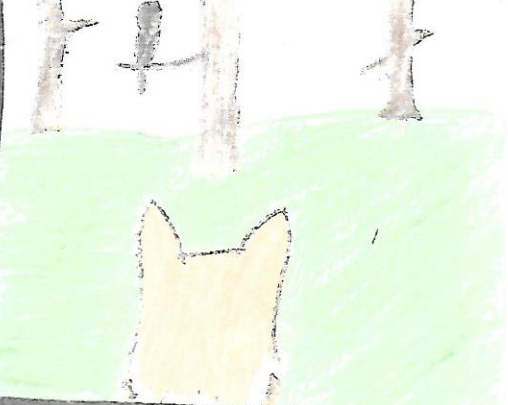
Ἐν τῇ φάραγγι γῆνες καὶ ἰέρακες
καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς κωνίων,
τεττίγων καὶ ἄλλων ὀρνέων διέμενον.

Ἄλωνα δὲ παρὰ τὸ
σηύλαιον ἀνεπαύετο.

Ὅς δὲ τὸν κόρακα αἰσθάνετο

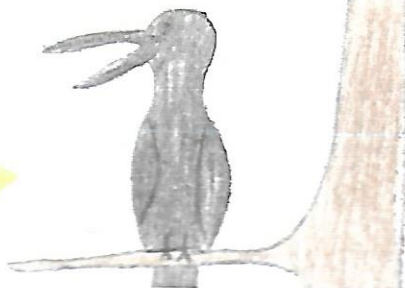
σπεύδει ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ λέγει αὐτῷ:

Ἀληθῶς ὡς καλὸς εἶ, ὡς καλοῦς ὄνυχας καὶ
πτέρυγας ἔχεις· εἰ καὶ φωνὴν εἶχες, βασιλεὺς
ἂν τῶν ὀρνέων ἦσθα.

Ταῦτα ἔλεγε πρὸς ἀνάστην.

Ὁ κόραξ δ' ὅμως τὴν εἰς αἰώπεκος
πονηρίαν οὐκ αἰσθάνετο καὶ εὐθὺς
ἐκβάλλει τὸν τυρὸν καὶ ἀνακράζει.

Ἡ δὲ τοῦτον λαμβάνει καὶ λέγει:

Ὁ κόραξ, ἀληθῶς φωνὴ
μὲν ἦν σοι, νοῦν δ' οὐκ εἶχες.

